

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/124/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114207747
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114207747.4

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: L. I., nar. X.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, XXX XX P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 768,84 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

III. Vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

IV. Vracia navrhovateľovi krátený súdny poplatok za návrh vo výške 39,30 Eur cestou príslušného daňového úradu, po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný navrhovateľ (Consumer Finance Holding, a.s.) sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.3.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 768,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 20.2.2011 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

Vzhľadom na to, že došlo k prevodu práv a povinností, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.6.2014 uzatvorenej medzi Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 a spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so vstupom do konania výslovne súhlasila, súd uznesením zo dňa 18.8.2014, č.k. 7C/124/2014-39 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho navrhovateľa Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpil ako nový navrhovateľ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

Písomným podaním zo dňa 2.10.2014, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 6.10.2014, vzal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu návrh v celom rozsahu späť. Zároveň navrhol, aby súd konanie zastavil a požiadal o vrátenie súdneho poplatku. Taktiež požiadal súd, aby vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelné

vynaloženými na uplatňovanie a bránenie práva, čo potvrdzuje aj ustálená judikatúra viacerých krajských súdov.

Podľa § 96 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na to, že k späťvzatiu návrhu v celom rozsahu došlo späť ešte pred začatím pojednávania, súd konanie s poukazom na § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania medzi navrhovateľom a odporkyňou súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ vzal svoj návrh späť, čím z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania. Právo na náhradu trov konania vzniklo odporkyňi. Nakoľko si však odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila a ani jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal a o trovách konania rozhodol tak, ako je to uvedené v druhom odseku výroku tohto uznesenia.

Nakoľko navrhovateľ späťvzatím svojho návrhu zavinil zastavenie konania, vzniklo právo na náhradu trov konania popri odporkyňi aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na jej strane.

O náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal. Aj keď to bol navrhovateľ, ktorý zavinil, že sa konanie muselo zastaviť a vedľajší účastník v konaní vystupoval na strane odporkyne, vedľajšiemu účastníkovi Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ súd ich náhradu nepriznal, lebo ich vznik nepovažoval za účelný. Súd vychádza z úvahy, že právnu pomoc má poskytovať samotné združenie, ktoré má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, a preto na tento účel nemusí využívať právnu pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporoch, do ktorých takéto združenie vstúpilo); pokiaľ tak urobí, vzniknuté trovy musí znášať zo svojich prostriedkov. Navyše, v predmetnej veci ani nešlo o zložitý spor a nie je možné, ani spravodlivé očakávať, že súd prizná náhradu trov konania všetkým vedľajším účastníkom, ktorí vstúpia do konania.

Súd však považuje za potrebné uviesť, že združenia ako vedľajší účastníci opakovane vstupujú do súdnych sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o akú konkrétnu vec ide, a či je vôbec potrebné do konania vstúpiť. Ich vstup do konania aj s poukazom na vyššie uvedenú rozhodovaciu prax súdov, s uvedením, že súdy prihliadajú na neprijateľné zmluvné podmienky, súd považuje zastúpenie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom za účelové, ktoré samo o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa, podľa názoru súdu narúša hospodárnosť konania a je nadbytočné. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, súd považoval za úkon, ktorý je zo strany vedľajšieho účastníka paušálny a vedľajší účastník tak postupuje v stovke ďalších prípadov. Pokiaľ ide o písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka, kde poukázal na premĺčanie uplatneného nároku navrhovateľa, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v zmysle § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd na premĺčanie prihliada ex offa, aj z tohto dôvodu súd vyjadrenie vedľajšieho účastníka považoval za neúčelné.

Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Kritérium účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia vychádza zo

samotného cieľa právneho zastúpenia, teda snahy právneho zástupcu o čo možno najefektívnejšie uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, s cieľom využiť všetky zákonné (hmotnoprávne ako aj procesné) možnosti na obranu záujmov klienta. Aby bolo možné konštatovať účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, je potrebné vychádzať aj z osoby samotného účastníka konania a posúdiť, či skutočnosť, že sa účastník konania nechal v konaní zastúpiť, má pre neho význam z hľadiska zlepšenia jeho možností chrániť svoje práva a záujmy na súde. Ak totiž účastník konania, a v tomto prípade sa to týka zväčša právnických osôb, disponuje dostatočnými materiálno-technickými predpokladmi a najmä personálnym obsadením (napríklad má viacero zamestnancov s právnickým vzdelaním), na základe čoho môže svoje práva plnohodnotne a erudovane uplatňovať a brániť aj sám, javí sa nadbytočným nechať sa zastúpiť právnym zástupcom. V zákonných možnostiach súdu nie je nepripustenie alebo vylúčenie zastúpenia účastníka právnym zástupcom len z dôvodu neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia. Takýto postup by bol v príkrom rozpore so spomínanou zásadou rovnosti zbraní, rovnako ako aj so samotným právom každého účastníka (aj vedľajšieho) súdneho konania nechať sa zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Súd je povinný konať s právnym zástupcom, čo v tomto prípade súd prvého stupňa aj urobil. Iná je otázka posúdenia účelnosti vynaložených trov konania, ktorá je v kompetencii súdu a ktorá nezasahuje do práva účastníka na právnu pomoc. Nemožno preto zamieňať ústavné právo účastníka konania na právnu pomoc v konaní pred súdom a nepriznanie náhrady trov konania z dôvodu ich neúčelnosti. Možnosť nechať sa zastúpiť v konaní a zároveň povinnosť súdu toto zastúpenie akceptovať predstavuje vyjadrenie zásady rovnosti zbraní, avšak nepriznanie náhrady trov za toto zastúpenie predstavuje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, čo je vo výlučnej kompetencii súdu.

Súd uzavrel, že vynaložené trovy právneho zastúpenia zo strany vedľajšieho účastníka, neboli účelné. Vedľajší účastník je občianskym združením, ktoré vzniklo za účelom realizácie kolektívnej ochrany spotrebiteľa, pričom jedným z nástrojov je aj vstupovanie združenia do konaní v pozícii vedľajšieho účastníka a zastupovanie poškodených spotrebiteľov na súdoch. Je nesporné, že na to, aby takéto združenie mohlo naplňať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnoú ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov.

Z úradnej činnosti súdu je známe, že všetky úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru, ktoré vedľajší účastník využíva bez väčších obmien aj v iných súdnych konaniach.

Súd z vyššie uvedených dôvodov náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, považoval ich ako už bolo vyššie uvedené za nehospodárne a neúčelné.

Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 46,00 Eur.

Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 71/1992 Zb.“), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb., okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 Eur. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 71/1992 Zb., ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Vzhľadom na to, že konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu pred prvým pojednávaním, v zmysle § 11 ods. 3 a ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. súd vracia navrhovateľovi súdny poplatok za návrh krátený o 6,70 Eur, čo predstavuje sumu 39,30 Eur tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Prešov na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.